

کودکِ من !

Mon enfant !

Mohammad
ILBEIGUI

محمد ایل بیگی

Pour mon Garçonnet :
Andishé- Aurélien

برای پسرکم : اندیشه- اوره لین

Mon petit
Mon beau
Personne – même pas moi - ,
Ne peut savoir CE que tu as dans la tête
Qui te rend si anxieux
Et tes cris
Une demande d'aide
pour ne pas sombrer davantage dans tes
égarements !

کودکِ من
ربایم ،
هیچ کس - حتی من - ،
نمی داند که چه در (یا بر) سردار
که چنین آشفته ات می کند
و فریادهایت
طلبِ کمکی ست
تادر گمگشتگی ات ، گم تر نگردی !

Tu n'as rien d'un fou
Tu es anxieux
Tu es troublé.
Nous les adultes
Ne sommes nous pas anxieux ?
Ne sommes nous pas troublés ?
- Avant l'heure
Tu as connu l'anxiété
- Avant l'heure
tu as connu le bouleversement

کودکِ من
ترا هیچت نیست دیوانگی
تو پریشانی
تو مضطربی .
آیا ما بزرگ سالان
آشفته نیستیم ؟
مضطرب نیستیم ؟
- تو پیش از وقت
اضطراب را دریافتی !
تو پیش از وقت
پریشانی را دریافتی !

Mon enfant
Mon petit
Le plus innocent des innocents
- Même plus innocent que les «14
innocents » ! *
Dans ce monde plein d'atrocités
Qui te comprendra ?
Qui comprendra que tu es un être humain
?
- Vertueux .
Qui ne te fera pas des atrocités ?

کودکِ من
کودکِ من
معصوم ترینِ معصوم ها
- حتی معصوم تر از چهارده معصوم !
در این دنیای پر شقاوت
چه کسی ترا درک خواهد کرد ؟

چه کسی خواهد فهمید که تو انسانی ؟
- پاک انسانی .
وچه کسی بر تو شقاوت روا نخواهد داشت ؟
زیبایم ،
زیبایم ،
زیبایم ...

۱۳ فروردین ۸۱